

Det andet Lovforslag er Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankommende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne. For Djeblikket er det jo Regel, at alle Skibe, som komme til Færøerne, først skulle anløbe nogle enkelte bestemte Havne, fordi det kun er ved disse Havne, at der bør læge, saaledes at den for Karantænevæsenets Skyld hidtil nødvendig ansatte Undersøgelse kun kan foregaa paa disse Steder. Disse Havne ere Thors-havn, Trangisvaag paa Suderø, Vaag paa Bordo og Vestmanhavn paa Nordstrøm. Det er imidlertid vistnok en overflødig Forsigtighedsregel, idet der nemlig er Grund til at tillade Skibene ogsaa at anløbe tre andre Havne, naar der slet ikke viser sig noget mistænkeligt ved dem. Naar det nemlig er klart efter Skibspapirernes Udvisende og Skipperens Forklaring o. s. v., at de ikke komme fra noget smittet Sted, og der heller ikke har været Sygdom om Bord under Rejsen, synes der at være Grund til ogsaa at lade dem anløbe disse andre Havne, hvor kun Sysselmannden kan foretage Undersøgelsen. Reglen maa saa være den, at dersom Sysselmannden finder noget mistænkeligt, maa han forbyde dem at have Forbindelse med Land, indtil de enten ere rejste hen til en af de Havne, hvor der bør læge, eller de have ladet Lægen paa deres egen Bekostning komme til det Sted, hvor Skibet er løbet ind.

Det tredje Lovforslag er et Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne. Det er i det hele taget holdt ganske i Overensstemmelse med den for Danmark gældende Lov om samme Genstand. Der er kun gjort nogle enkelte Forandringer, som antages at være grundede med en vis Nødvendighed i Færøernes særlige Forhold, med Hensyn til Sammensætningen af Overjundhedskommis-sionen jaavel som ogsaa nogle Forandringer med Hensyn til Betalingsbestemmelserne. De her i Danmark gældende Betalingsbestemmelser ere i flere Henseender ikke passende for Færøerne og ville maasse ogsaa der blive lidt for høje og som Følge deraf lidt for byrdefulde, men med disse Smaaforandringer er Loven i sine Principper den samme som Epidemiloven for Danmark.

Jeg tillader mig at forelægge disse Lovforslag og anbefale dem til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Tilshyn med Udvandrerens Befordring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 371 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 103—104).

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Omgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Fr. Petersen): Lov om Tilshyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Maj 1868 slutter ligesom saa mange andre Love med Ordene: "Denne Lov gælder ikke for Færøerne". Man fandt den Gang ingen Trang til en saadan Lov deroppe og har hidtil ikke følt det for et Par Aar siden. Da følte og udtalte man Usikkerheden af ogsaa at have en Lov deroppe, som kunde beskytte eventuelle Udvandrere. Det er det af Færøernes Lagting i den Henseende udtalte Ønske, som Regeringen har imødeføjet ved at fremsætte det foreliggende Lovforslag. Udvalget er ved at sammenligne Lovforslaget med de paa dette Omraade gældende Bestemmelser for det øvrige Kongerige og for Island kommet til det Resultat, at de i alt væsentligt ere de samme i Lovforslaget som i de nævnte gældende Love. Kun paa underordnede Punkter er der af Hensyn til særlig færøiske Forhold sket nogle Ændringer. Disse ses saa godt som alle at være foretagne efter Lagtingets Ønske og med Lagtingets Ubefaling. Udvalget har fundet, at samtlige Bestemmelser i Lovforslaget ere hensigtsmæssige, og det har enstemmig vedtaget at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Man har kun fundet Anledning til at stille to Ændringsforslag til §§ 12 og 14, som gaa ud paa at foretage rent redaktionelle Ændringer i disse Paragraffer. De ere, som sagt, ikke af nogen reel Betydning, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem, men kun tillade mig at anbefale Lovforslaget med de to Ændringer til Vedtagelse af det høje Ting.

Justitsministeren (Mellermann): Ændringsforslagene behøve i og for sig ingen Motivering, og det er en Selvfølge,